

Eschatologický význam Ježíšova zmrtvýchvstání (disertační práce)

Jiří Dosoudil

Abstrakt:

Disertační práce se zabývá biblickou koncepcí Ježíšova vzkříšení. Ve výchozích textech zkoumá její význam a to, jak se zde vztahuje k oblasti posledních věcí člověka, světa a jeho dějin. Mapuje, kde se v Novém zákoně hovoří o Ježíšově zmrtvýchvstání a význačná místa podrobuje detailní exegetické analýze. Aby bylo možné číst jednotlivé výpovědi o vzkříšení v odpovídajícím kulturně-náboženském kontextu, představuje předtím také přehledovým způsobem, jak jsou ukotveny ve starozákonních představách o posmrtné existenci člověka a životodárné Boží moci. Zkoumány jsou i související, ale odlišné představy dobového pohanství. Při výkladu biblických textů práce průběžně poukazuje na jejich význačné či opakující se momenty. V závěrečné reflexi hodnotí jejich význam, dává je do souvislosti a ukazuje, že koncepce Ježíšova vzkříšení, ale i vzkříšení všech věřících navazuje na starozákonní naději v Boha-spasitele jednajícím ve všech podmínkách ve prospěch člověka. Zvláště poukazuje na motiv působení jeho moci, v němž studie nachází základ pro eschatologii Ježíšova vzkříšení. Kriticky dokládá, že v eschatologických důsledcích Ježíšova zmrtvýchvstání se plně rozvíjí to, k čemu působení spásné a stvořitelské moci ve Starém zákoně teprve směřovalo. Práce nabízí široce pojatou reflexi novozákonní řeči o Ježíšově vzkříšení, která se neomezuje pouze na výpovědi, v nichž se toto vzkříšení zmiňuje explicitně; zkoumá také místa, kde se o něm hovoří v přeznačených či metaforických rovinách. Koncepci vzkříšení představuje jako imaginativní, ne vždy zcela snadno uchopitelný konstrukt, který má ale přitom zásadní význam pro naději člověka i novozákonní teologii.